HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

7 octombrie 2015 *

„Marcă comunitară — Cereri de înregistrare a mărcilor comunitare verbale ΧΑΛΛΟΥΜΙ și HALLOUMI — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”

În cauzele conexate T-292/14 și T-293/14,

Republica Cipru, reprezentată de S. Malynicz, barrister, și de V. Marsland, solicitor,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de P. Geroulakos, în calitate de agent,

pârât,

având ca obiect două acțiuni formulate împotriva a două decizii ale Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 februarie 2014 (cauza R 1849/2013-4 și cauza R 1503/2013-4), privind cererile de înregistrare a semnului verbal ΧΑΛΛΟΥΜΙ și, respectiv, a semnului verbal HALLOUMI ca mărci comunitare,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul M. Prek (raportor), președinte, doamna I. Labucka și domnul V. Kreuschitz, judecători,

grefier: domnul I. Drăgan, administrator,

având în vedere cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 28 aprilie 2014,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 16 septembrie 2014,

având în vedere Ordonanța din 28 august 2014 de conexare a cauzelor T-292/14 și T-293/14 pentru buna desfășurare a fazei scrise a procedurii, a fazei orale a procedurii și în vederea pronunțării hotărârii,

în urma ședinței din 20 mai 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 13 și la 15 februarie 2013, reclamanta, Republica Cipru, a formulat la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) două cereri de înregistrare a unei mărci comunitare, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

2 Mărcile a căror înregistrare a fost solicitată sunt semnele verbale HALLOUMI și ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

3 Produsele pentru care s-au solicitat înregistrările fac parte din clasa 29 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund descrierii următoare: „Brânzeturi; lapte și produse lactate”.

4 La 1 și la 14 martie 2013, examinatorul OAPI a informat reclamanta că aprecia că semnele în cauză nu puteau fi admise în vederea înregistrării ca urmare a existenței unor motive absolute de refuz prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

5 Prin scrisorile din 26 aprilie și din 14 mai 2013, reclamanta și-a prezentat argumentele împotriva poziției adoptate de examinator.

6 Prin deciziile din 21 iunie și din 24 iulie 2013, examinatorul a respins cererile de înregistrare a unor mărci comunitare în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și al articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

7 La 2 august și la 20 septembrie 2013, reclamanta a introdus două căi de atac la OAPI, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009, împotriva deciziilor examinatorului.

8 Prin două decizii din 19 februarie 2014 (denumite în continuare „deciziile atacate”), Camera a patra de recurs a OAPI a respins căile de atac formulate. Aceasta a considerat, pe de o parte, că mărcile solicitate sunt descriptive în ceea ce privește produsele în cauză, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, și, pe de altă parte, că sunt lipsite de caracter distinctiv, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament.

9 În primul rând, camera de recurs a subliniat că termenii cu litere majuscule „HALLOUMI” și „ΧΑΛΛΟΥΜΙ” desemnează o specialitate de brânzeturi din Cipru și descriu, așadar, în mod direct, cel puțin în percepția publicului cipriot, tipul și originea geografică a brânzeturilor, a laptelui și a produselor lactate solicitate. Aceasta a considerat astfel că percepția publicului anglofon potrivit căreia *Oxford English Dictionary* online definește termenul „halloumi” (scris cu litere latine) ca fiind o marcă depusă (un nume de proprietar) este lipsită de relevanță. În ceea ce privește termenul cu litere majuscule „ΧΑΛΛΟΥΜΙ”, ea a considerat că consumatorul englez mediu nu ar fi în măsură să citească alfabetul grec. În al doilea rând, camera de recurs a amintit că, întrucât Regulamentul nr. 207/2009 nu prevede înregistrarea mărcilor de certificare, aceste mărci trebuie să fie depuse ca mărci individuale și pot fi înregistrate numai dacă nu poate fi invocat niciunul dintre motivele absolute de refuz prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009. Camera de recurs a subliniat în această privință că respingerea cererilor de înregistrare de către examinator s-a întemeiat pe semnificația descriptivă a termenilor cu litere majuscule „HALLOUMI” și „ΧΑΛΛΟΥΜΙ”, iar nu pe faptul că reclamanta punea în aplicare mecanisme de certificare prin intermediul acestor cuvinte. În al treilea rând, camera de recurs a considerat că faptul că semnele INTEL INSIDE și FAIRTRADE au fost înregistrate ca mărci comunitare individuale și fac în prezent obiectul unei licențe pentru a comunica caracteristicile produselor și ale serviciilor nu poate să aibă nicio incidență

în speță. În al patrulea rând, aceasta a considerat că, întrucât descriu caracteristicile produselor vizate de cererile de înregistrare a unei mărci, mărcile solicitate sunt în mod necesar lipsite de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Concluziile părților

10 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziilor atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

11 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunilor;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

12 În susținerea acțiunilor formulate, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009. Așadar, trebuie să se examineze mai întâi acest motiv unic în măsura în care vizează încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat.

13 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora. În plus, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 prevede că alineatul (1) se aplică chiar dacă motivele de refuz nu există decât într-o parte a Uniunii Europene.

14 Semnele și indicațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 sunt cele care pot servi, în cadrul unei utilizări normale din punctul de vedere al publicului vizat, pentru a desemna, fie direct, fie prin menționarea uneia dintre caracteristicile sale esențiale, produsul sau serviciul pentru care se solicită înregistrarea [Hotărârea din 20 septembrie 2001, Procter & Gamble/OAPI, C-383/99 P, Rec., EU:C:2001:461, punctul 39, și Hotărârea din 22 iunie 2005, Metso Paper Automation/OAPI (PAPERLAB), T-19/04, Rec., EU:T:2005:247, punctul 24].

15 Rezultă că, pentru ca un semn să intre sub incidența interdicției prevăzute de această dispoziție, trebuie să prezinte un raport suficient de direct și de concret cu produsele sau cu serviciile în cauză, de natură să permită publicului vizat să perceapă imediat și fără nicio reflecție suplimentară o descriere a produselor și a serviciilor în cauză sau a uneia dintre caracteristicile acestora [Hotărârea PAPERLAB, punctul 14 de mai sus, EU:T:2005:247, punctul 25, și Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Hartmann/OAPI (Complete), T-123/10, EU:T:2011:706, punctul 21].

16 Prin urmare, aprecierea caracterului descriptiv al unui semn se poate efectua numai în raport cu produsele sau cu serviciile vizate, pe de o parte, și în raport cu percepția publicului relevant asupra acestuia, pe de altă parte [Hotărârea din 16 martie 2006, Telefon & Buch/OAPI – Herold Business Data (WEISSE SEITEN), T-322/03, Rec., EU:T:2006:87, punctul 90, și Hotărârea din 15 ianuarie 2015, MEM/OAPI (MONACO), T-197/13, Rep., EU:T:2015:16, punctul 50].

17 Argumentele părților referitoare la aprecierea efectuată de camera de recurs în deciziile atacate trebuie să fie examinate în lumina acestor principii.

18 În primul rând, după cum s-a precizat la punctul 13 din deciziile atacate, produsele în cauză sunt destinate publicului larg, aspect care, în definitiv, nu este contestat de reclamantă. Trebuie aprobat și demersul camerei de recurs – necontestat de altfel de reclamantă – care constă în a face referire la publicul cipriot pentru a-și realiza analiza privind caracterul descriptiv al mărcilor solicitate.

19 Astfel, camera de recurs a apreciat în mod întemeiat, în aplicarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, motivul absolut de refuz doar în raport cu publicul cipriot. După cum subliniază la punctul 11 din decizia atacată în cauza T-292/14, cuvântul cu litere majuscule „ΧΑΛΛΟΥΜΙ” este scris în alfabetul grec, iar determinarea caracterului său înregistrabil poate fi realizată în raport cu publicul cipriot, pentru care alfabetul grec este utilizat ca alfabet standard. În mod similar, în ceea ce privește termenii cu litere majuscule „HALLOUMI” și „ΧΑΛΛΟΥΜΙ”, reclamanta admite că ei desemnează o specialitate de brânzeturi din Cipru. Acest motiv este suficient în egală măsură pentru a justifica faptul că, în cauza T-293/14, camera de recurs s-a referit doar la publicul cipriot pentru a aprecia motivul absolut de refuz.

20 În al doilea rând, camera de recurs a considerat că termenii cu litere majuscule „HALLOUMI” și „ΧΑΛΛΟΥΜΙ” desemnează o specialitate de brânzeturi din Cipru și descriu, așadar, în mod direct, în percepția publicului cipriot, tipul și originea geografică a brânzeturilor, a laptelui și a produselor lactate solicitate (punctul 14 din deciziile atacate).

21 Această apreciere trebuie admisă. Ea este de altfel confirmată de reclamanta însăși în înscrisurile sale. Reclamanta subliniază că termenii cu litere majuscule „HALLOUMI” și „ΧΑΛΛΟΥΜΙ” indică un tip special de brânzeturi exportat din Cipru, produs într-un anumit mod și care are un gust, o consistență și proprietăți culinare specifice.

22 În același sens, trebuie amintit că Tribunalul a considerat deja că cuvântul cu litere majuscule „HALLOUMI” făcea trimitere la un sortiment special de brânzeturi cipriot și că acest termen era descriptiv pentru produsul menționat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iunie 2012, Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias/OAPI – Garmo (HELLIM), T-534/10, Rep., EU:T:2012:292, punctele 41 și 55].

23 În ședință, reclamanta a contestat această interpretare a Hotărârii HELLIM, punctul 22 de mai sus (EU:T:2012:292), susținând că, la punctul 41 din aceasta din urmă, Tribunalul nu s-a pronunțat asupra caracterului distinctiv al mărcii anterioare HALLOUMI, ci doar a făcut o apreciere a cuvântului grec convertit în limba turcă, că acesta s-a limitat să constate că traducerea în limba turcă a termenului „halloumi” era „hellim” și că consumatorii știau că acești doi termeni făceau referire la același produs. Reclamanta a arătat de asemenea că, la punctul 52 din Hotărârea HELLIM, punctul 22 de mai sus (EU:T:2012:292), Tribunalul a recunoscut că marca anterioară HALLOUMI avea caracter distinctiv.

24 Aceste argumente trebuie respinse ca inoperante. Astfel, Tribunalul constată că reclamanta nu repune în discuție faptul că termenul cu litere majuscule „HALLOUMI” este descriptiv pentru produsul în cauză, în sensul că acest produs este un sortiment special de brânzeturi cipriot, după cum de altfel s-a statuat deja la punctul 55 din Hotărârea HELLIM, punctul 22 de mai sus (EU:T:2012:292).

25 Or, în ceea ce privește produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea sa ca marcă, trebuie amintit că un semn care are caracter descriptiv, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, este, sub rezerva aplicării alineatului (3) al acestui articol, lipsit de caracter distinctiv în ceea ce privește aceste produse sau servicii [a se vedea Hotărârea din 10 martie 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI, C-51/10 P, Rep., EU:C:2011:139, punctul 33 și

jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 mai 2005, Naipes Heraclio Fournier/OAPI – France Cartes (Spadă dintr-un joc de cărți), T-160/02-T-162/02, Rec., EU:T:2005:167, punctul 59 și jurisprudența citată].

26 Reclamanta nu a invocat însă articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 și nici nu a demonstrat că semnul său dobândise, pentru produsele în cauză, caracter distinctiv după ce a fost utilizat în sensul dispoziției citate anterior.

27 Faptul că în Hotărârea HELLIM, punctul 22 de mai sus (EU:T:2012:292), Tribunalul a recunoscut, în urma unei contestații privind riscul de confuzie între mărcile HALLOUMI și HELLIM, că marca comunitară colectivă verbală anterioară HALLOUMI avea caracter distinctiv slab – astfel cum impune de altfel jurisprudența (a se vedea Hotărârea din 24 mai 2012, Formula One Licensing/OAPI, C-196/11 P, Rep., EU:C:2012:314, punctul 47) – nu repune în discuție aprecierea conținută la punctul anterior. Astfel, în primul rând, Tribunalul subliniază în hotărârea respectivă lipsa caracterului distinctiv special al mărcii HALLOUMI și caracterul descriptiv al acesteia (Hotărârea HELLIM, punctul 22 de mai sus, EU:T:2012:292, punctul 55). Așadar, constatarea că marca comunitară colectivă verbală HALLOUMI prezintă caracter distinctiv slab este insuficientă pentru a contracara caracterul descriptiv al mărcii respective. În al doilea rând, nu reiese din hotărârea în discuție că acest caracter distinctiv slab a fost dobândit prin utilizare, astfel cum impune articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

28 Ținând seama de considerațiile care precedă, trebuie să se admită că semnificația descriptivă a semnului HALLOUMI, astfel cum a fost constatată de camera de recurs, este dovedită, cel puțin pentru publicul cipriot. Pentru motive identice, aceeași concluzie poate fi dedusă în ceea ce privește semnul ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

29 Rezultă că atunci când a considerat că mărcile solicitate nu puteau fi admise în vederea înregistrării din cauza semnificației lor descriptive în ceea ce privește produsele pentru care s-au solicitat înregistrările, cel puțin în percepția publicului cipriot, camera de recurs nu a săvârșit nicio eroare de apreciere.

30 Reclamanta avansează cinci critici care vizează repunerea în discuție a acestor considerații.

Cu privire la prima critică, potrivit căreia Regulamentul nr. 207/2009 nu exclude mărcile de certificare

31 Reclamanta arată că Regulamentul nr. 207/2009 permite înregistrarea mărcilor de certificare care îndeplinesc criteriile mărcilor comunitare. Ea impută camerei de recurs faptul că nu a menționat că Regulamentul nr. 207/2009 nu interzice înregistrarea ca mărci comunitare obișnuite a acelor mărci de certificare care sunt compatibile cu dispozițiile generale ale regulamentului menționat.

32 OAPI susține că mărcile de certificare pot fi înregistrate ca mărci comunitare individuale dacă îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

33 Pe de o parte, trebuie menționat că, la punctul 16 din fiecare dintre deciziile atacate, camera de recurs a subliniat că o marcă nu poate fi refuzată pentru motivul că este utilizată ca marcă de certificare. Ea precizează totuși că, întrucât Regulamentul nr. 207/2009 nu prevede înregistrarea mărcilor de certificare, acestea trebuie să fie depuse ca mărci individuale și pot fi înregistrate doar dacă nu poate fi invocat niciunul dintre motivele absolute de refuz prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul menționat.

34 Procedând astfel, camera de recurs a subliniat în mod expres că mărcile de certificare pot fi înregistrate ca mărci comunitare cu condiția să nu existe motive absolute, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, care să împiedice înregistrarea lor. Argumentul reclamantei potrivit căruia camera de recurs nu a menționat că Regulamentul nr. 207/2009 nu interzice înregistrarea mărcilor de certificare nu poate fi, în orice caz, decât respins.

35 Pe de altă parte, OAPI subliniază în mod întemeiat că Regulamentul nr. 207/2009 nu prevede protecția mărcilor de certificare. Acest regulament prevede doar protecția mărcilor comunitare individuale sau colective.

36 În speță, reclamanta a depus două cereri de înregistrare a unor mărci individuale, iar aceste cereri de înregistrare a unor mărci individuale au fost examinate în lumina criteriilor prevăzute de Regulamentul nr. 207/2009, printre care cele menționate la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul menționat.

37 Rezultă că prima critică trebuie respinsă.

Cu privire la a doua critică, întemeiată pe aplicarea unor criterii eronate pentru aprecierea caracterului descriptiv al mărcilor solicitate

38 Reclamanta susține că, începând cu anul 1992, este titulara a două mărci naționale de certificare, și anume mărcile HALLOUMI și ΧΑΛΛΟΥΜΙ, și că, cel puțin din anul respectiv, consumatorii ciprioți percep semnele în cauză ca mărci de certificare care garantează respectarea unui ansamblu de norme precise enunțate într-un caiet de sarcini.

39 OAPI răspunde că refuzul înregistrării mărcilor solicitate se întemeiază pe caracterul descriptiv al mărcilor individuale, iar nu pe criteriile legate de mărcile de certificare, și remarcă faptul că reclamanta admite ea însăși că mărcile solicitate descriu tipul și originea produselor.

40 Mai întâi, trebuie să se constate că reclamanta recunoaște că mărcile solicitate au fost întotdeauna percepute de consumatorii ciprioți și de cei din întreaga Uniune ca desemnând un tip special de brânzeturi exportat din Cipru, produs într-un anumit mod și care are un gust, o consistență și proprietăți culinare specifice.

41 Camera de recurs nu a săvârșit, așadar, nicio eroare de apreciere atunci când a subliniat, la punctul 14 din fiecare dintre deciziile atacate, că semnele descriu în mod direct, cel puțin în percepția publicului cipriot, tipul și originea geografică a brânzeturilor.

42 Apoi, după cum subliniază OAPI, refuzul înregistrării mărcilor solicitate se întemeiază pe caracterul descriptiv al mărcilor individuale, iar nu pe criteriile legate de mărcile de certificare.

43 Rezultă că faptul că reclamanta este titulara unor mărci de certificare identice începând cu anul 1992 nu are nicio incidență asupra caracterului descriptiv al semnelor în cauză.

44 În acest context, trebuie examinat argumentul reclamantei potrivit căruia, în esență, existența mărcilor de certificare începând cu anul 1992 ar fi determinat evoluția percepției consumatorilor ciprioți asupra semnelor în cauză într-un sens care depășește cu mult simplul caracter descriptiv al produselor vizate. Acesta ar percepe în prezent semnele ca garantând respectarea unui ansamblu de norme precise enunțate într-un caiet de sarcini.

45 Acest argument este inoperant. Astfel, criteriile amintite de reclamantă, legate de originea geografică a produsului, de natura acestuia și de caracteristicile sale, sunt cele inerente mărcilor de certificare. Ele nu pot servi la dovedirea faptului că consumatorul cipriot nu percepe semnele în cauză – care fac obiectul cererilor de înregistrare ca mărci individuale – ca fiind descriptive în ceea ce privește produsele vizate.

46 Astfel, presupunând chiar că unii consumatori ciprioți percep de mai mulți ani semnele în cauză ca mărci de certificare care garantează respectarea unui ansamblu de cerințe juridice precise, această percepție nu afectează caracterul descriptiv, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, al mărcilor în cauză pentru acești consumatori și nici, *a fortiori*, pentru alți consumatori, care nu fac legătura cu marca de certificare.

47 În sfârșit, reclamanta susține că abordarea adoptată de camera de recurs echivalează cu a considera că toate mărcile de certificare, prin însăși natura lor, trebuie să fie excluse. Potrivit reclamantei, doar în ipoteza în care marca nu reprezintă nimic mai mult decât o informație banală, care indică în mod direct și exclusiv caracteristicile produselor sau ale serviciilor, aceasta nu poate fi înregistrată ca marcă comunitară. Reclamanta se referă, cu titlu de exemplu, în special la expresia „100 % carne de vită”.

48 După cum subliniază în mod întemeiat OAPI, abordarea avansată de reclamantă nu poate fi reținută, pentru motivul că aceasta corespunde unei definiții restrictive a noțiunii de caracter descriptiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

49 Trebuie arătat că criteriile pe care se întemeiază reclamanta pentru a susține că semnele în cauză ar fi, spre deosebire de expresia „100 % carne de vită”, mult mai mult decât o informație banală care indică în mod direct și exclusiv caracteristicile produselor sau ale serviciilor sunt cele privind marca de certificare, care sunt în mod clar descriptive, întrucât sunt legate de originea geografică a produsului, de natura acestuia și de caracteristicile sale.

50 Prin urmare, a doua critică trebuie respinsă.

Cu privire la a treia critică, întemeiată pe lipsa unui interes public în a menține disponibilitatea mărcilor solicitate

51 Reclamanta susține că nu există un interes public care să justifice menținerea disponibilității mărcilor solicitate pentru a fi utilizate de către terți. Aceasta amintește că motivele de refuz al înregistrării menționate la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie interpretate în lumina interesului general care se află la baza fiecăruia dintre ele. În această privință, ea invocă Hotărârea din 4 mai 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 și C-109/97, Rec., EU:C:1999:230, punctele 29-30), care, în opinia sa, a stabilit în mod clar că interesul public este piatra de temelie a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009. Reclamanta consideră astfel că respectiva cameră de recurs ar fi trebuit să ridice problema dacă se putea presupune în mod rezonabil că terții ar dori să utilizeze marca în viitor. Or, aceasta subliniază că singurul motiv pentru care comercianții ar dori să utilizeze mărcile solicitate fără a respecta normele impuse de mărcile de certificare ar fi acela de a induce publicul în eroare. Nu ar exista, așadar, un interes public în legătură cu posibilitatea comercianților de a-și descrie în mod fals produsele. În schimb, ar exista un interes public major în ceea ce privește protecția mărcilor de certificare. Reclamanta adaugă că înregistrarea mărcilor de certificare nu va conduce la abuzuri și nici nu va facilita înregistrarea unor mărci descriptive, întrucât acestea din urmă nu au nici „ștampila”, nici reputația mărcilor de certificare.

52 OAPI contestă aceste argumente.

53 Trebuie amintit că noțiunea de interes general subiacentă articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 impune ca semnele sau indicațiile ce pot să servească în comerț pentru a desemna caracteristici ale produselor sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea să poată fi utilizate în mod liber de oricine. Această dispoziție se opune ca aceste semne sau indicații să fie rezervate unei singure întreprinderi în temeiul înregistrării lor ca marcă (Hotărârea din 23 octombrie 2003, OAPI/Wrigley, C-191/01 P, Rec., EU:C:2003:579, punctul 31, și Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Deutsche SiSi-Werke/OAPI, C-173/04 P, Rec., EU:C:2006:20, punctul 62) și ca o întreprindere să monopolizeze utilizarea unui semn descriptiv, în detrimentul altor întreprinderi, inclusiv al concurenților săi, a căror sferă a vocabularului disponibil pentru a-și descrie propriile produse ar fi astfel redusă [Hotărârea din 6 martie 2007, Golf USA/OAPI (GOLF USA), T-230/05, EU:T:2007:76, punctul 32, și Hotărârea din 30 aprilie 2013, ABC-One/OAPI (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, punctul 18].

54 În acest context, reclamanta arată, pe de o parte, că respectiva cameră de recurs avea obligația să ridice problema dacă exista un interes public în a menține disponibilitatea mărcilor solicitate pentru a fi utilizate de către terți, ceea ce aceasta nu ar fi făcut. Ea susține, pe de altă parte, că, în speță, răspunsul la această întrebare este că nu există un interes public în a menține disponibilitatea mărcilor solicitate. Asemenea argumente nu pot fi admise.

55 Astfel, reiese din jurisprudența citată la punctul 53 de mai sus că interesul general sau interesul public în a menține disponibilitatea mărcilor descriptive pentru a fi utilizate de către terți este prestabilit și prezumat. Rezultă că, atunci când marca solicitată este descriptivă, este suficient pentru camera de recurs să constate caracterul descriptiv menționat, fără a trebui să examineze însă problema dacă, în pofida caracterului său descriptiv, există în fapt un interes public în a menține disponibilitatea mărcii solicitate pentru a fi utilizată de către terți. Așadar, în scopul aplicării articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie doar să se examineze, pe baza unei semnificații date a semnului verbal în cauză, dacă există, din punctul de vedere al publicului relevant, un raport suficient de direct și de concret între semnul respectiv și caracteristicile categoriilor de produse sau de servicii pentru care a fost solicitată înregistrarea [Hotărârea din 3 decembrie 2003, Audi/OAPI (TDI), T-16/02, Rec., EU:T:2003:327 punctul 29, și Hotărârea din 23 octombrie 2007, BORCO-Marken-Import Matthiesen/OAPI (Caipi), T-405/04, EU:T:2007:315, punctul 44]. În acest context, este de asemenea util să se amintească faptul că aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 nu depinde de existența unei cerințe de disponibilitate concrete, actuale și serioase [a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 februarie 2002, Streamserve/OAPI (STREAMSERVE), T-106/00, Rec., EU:T:2002:43, punctul 39, Hotărârea din 9 februarie 2010, PromoCell bioscience alive/OAPI (SupplementPack), T-113/09, EU:T:2010:34, punctul 27, și Hotărârea din 8 iulie 2010, Trautwein/OAPI (Reprezentare a unui cal), T-386/08, EU:T:2010:296, punctul 45].

56 În speță, după cum s-a remarcat la punctele 18-29 de mai sus, existența unui raport direct și concret între mărcile solicitate și caracteristicile produselor pentru care au fost solicitate înregistrările a fost dovedită suficient în deciziile atacate.

57 Pe de altă parte, reclamanta susține fără succes că a admite existența unui interes public care să justifice menținerea disponibilității mărcilor solicitate ar însemna să se permită unor comercianți să le utilizeze fără a respecta normele impuse de mărcile de certificare și să inducă publicul în eroare.

58 Astfel, după cum a observat în mod întemeiat OAPI, considerațiile referitoare la utilizarea viitoare a mărcilor solicitate sau la eventuale riscuri aferente acestora nu sunt relevante pentru a aprecia existența caracterului descriptiv al mărcilor respective.

59 În sfârșit, faptul că unele institute de drept european s-au exprimat în favoarea unei necesare protecții a mărcilor de certificare nu are incidență asupra soluționării prezentei cauze. Astfel, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată numai în temeiul

Regulamentului nr. 207/2009, astfel cum a fost interpretat de instanța Uniunii (Hotărârea din 15 septembrie 2005, BioID/OAPI, C-37/03 P, Rec., EU:C:2005:547, punctul 47, Hotărârea Deutsche SiSi-Werke/OHMI, punctul 53 de mai sus, EU:C:2006:20, punctul 48, și Hotărârea PAPERLAB, punctul 14 de mai sus, EU:T:2005:247, punctul 39). Or, reglementarea existentă privind marca comunitară nu prevede în mod specific posibilitatea de a înregistra mărci de certificare.

60 Având în vedere considerațiile care precedă, a treia critică trebuie respinsă.

Cu privire la a patra critică, întemeiată pe înregistrarea unor mărci de certificare ca mărci comunitare

61 Reclamanta consideră că atunci când a acceptat să fie înregistrate ca mărci comunitare obișnuite mărci de certificare precum FREEDOM FOOD, ENERGY STAR, FAIRTRADE sau chiar UNDERWRITERS LABORATORIES, camera de recurs nu a fost coerentă. Ea îi impută camerei de recurs, în esență, faptul că nu a explicat rațiunea pentru care motivul de refuz care nu a fost invocat împotriva acestor mărci a fost invocat împotriva mărcilor solicitate.

62 OAPI contestă aceste argumente.

63 În ceea ce privește deciziile anterioare ale OAPI, este suficient să se amintească faptul că, deși motive de fapt sau de drept care figurează într-o decizie anterioară a OAPI pot constitui argumente în sprijinul unui motiv întemeiat pe încălcarea unei prevederi a Regulamentului nr. 207/2009, deciziile privind înregistrarea unui semn ca marcă comunitară adoptate de camerele de recurs în temeiul acestui regulament sunt emise în exercitarea unei competențe nediscreționare, iar nu a unei puteri discreționare. Prin urmare, legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată numai în temeiul acestui regulament, astfel cum a fost interpretat de instanța Uniunii, iar nu pe baza unei practici decizionale anterioare a camerelor de recurs (Hotărârea BioID/OAPI, punctul 59 de mai sus, EU:C:2005:547, punctul 47, Hotărârea Deutsche SiSi-Werke/OAPI, punctul 53 de mai sus, EU:C:2006:20, punctul 48, și Hotărârea PAPERLAB, punctul 14 de mai sus, EU:T:2005:247, punctul 39). În aceste condiții, evident că nimic nu exclude posibilitatea ca instanța Uniunii să aprobe și să preia un argument sau altul dintre cele dezvoltate în practica decizională a OAPI.

64 Există în acest sens două ipoteze. Dacă prin admiterea, într-o cauză anterioară, a caracterului înregistrabil al unui semn ca marcă comunitară, camera de recurs a făcut o aplicare corectă a dispozițiilor pertinente ale Regulamentului nr. 207/2009, iar într-o cauză ulterioară, comparabilă cu prima, camera de recurs a pronunțat o decizie contrară, instanța Uniunii va fi nevoită să anuleze ultima decizie din cauza unei încălcări a dispozițiilor pertinente ale Regulamentului nr. 207/2009. În această primă ipoteză, motivul întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării ar fi, prin urmare, inoperant (Hotărârea STREAMSERVE, punctul 55 de mai sus, EU:T:2002:43, punctul 67).

65 În schimb, dacă atunci când a admis, într-o cauză anterioară, caracterul înregistrabil al unui semn ca marcă comunitară, camera de recurs a săvârșit o eroare de drept și dacă, într-o cauză ulterioară, comparabilă cu prima, camera de recurs a luat o decizie contrară, prima decizie nu poate fi invocată în mod util în susținerea unei cereri de anulare a acestei din urmă decizii. Astfel, reiese din jurisprudența Curții că principiul egalității de tratament nu poate fi invocat decât în cadrul respectării legalității (Hotărârea din 13 iulie 1972, Besnard și alții/Comisia, 55/71-76/71, 86/71, 87/71 și 95/71, Rec., EU:C:1972:66, punctul 39, și Hotărârea din 28 septembrie 1993, Magdalena Fernández/Comisia, T-90/92, Rec., EU:T:1993:78, punctul 38) și că nimeni nu poate invoca în favoarea sa o ilegalitate săvârșită în favoarea altei persoane (Hotărârea din 9 octombrie 1984, Witte/Parlamentul, 188/83, Rec., EU:C:1984:309, punctul 15). Prin urmare, în această a doua ipoteză, motivul întemeiat pe principiul nediscriminării ar fi de asemenea inoperant (Hotărârea STREAMSERVE, punctul 55 de mai sus, EU:T:2002:43, punctul 67).

66 Or, după cum reiese din analiza prezentului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c), și în special din cuprinsul punctelor 13-29 de mai sus, camera de recurs a concluzionat în mod întemeiat că mărcile solicitate nu pot fi înregistrate întrucât sunt descriptive în ceea ce privește produsele vizate.

67 Prin urmare, a patra critică trebuie respinsă.

Cu privire la a cincea critică, întemeiată pe atingerea adusă protecției mărcilor naționale

68 Potrivit reclamantei, deciziile atacate vor avea ca efect diminuarea protecției unor mărci naționale. În această privință, ea subliniază că mărcile naționale, inclusiv mărcile de certificare, pot fi invocate în cadrul unei proceduri privind mărcile comunitare. Deciziile atacate ar avea efectul de a nu conferi acestor mărci niciun caracter distinctiv și, prin urmare, nicio protecție în temeiul articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009. În acest context, reclamanta face referire la Hotărârea Formula One Licensing/OAPI, punctul 27 de mai sus (EU:C:2012:314, punctele 42-47), în care Curtea a considerat că, pentru a nu încălca articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie recunoscut un anumit grad de caracter distinctiv unei mărci naționale invocate în susținerea unei opoziții la înregistrarea unei mărci comunitare.

69 După cum remarcă OAPI, trebuie să se considere că argumentele reclamantei sunt lipsite de orice relevanță. Astfel, raționamentul camerei de recurs a intervenit în cadrul procedurii de examinare a motivelor absolute de refuz în sensul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009, iar nu în contextul unei proceduri *inter partes*.

70 Faptul că a fost refuzată de către camera de recurs înregistrarea mărcilor solicitate ca mărci comunitare ca urmare a existenței unui motiv absolut de refuz nu înseamnă totuși că acest organ al OAPI nu ar recunoaște niciun caracter distinctiv acelorași semne în ipoteza în care ele ar fi fost anterior înregistrate ca mărci naționale și ar fi fost invocate în cadrul unei proceduri de opoziție. În această privință, Hotărârea Formula One Licensing/OAPI, punctul 27 de mai sus (EU:C:2012:314), privește o procedură *inter partes* și este, așadar, total lipsită de relevanță în speță.

71 După cum subliniază OAPI, reclamanta nu demonstrează că, în cadrul procedurii referitoare la constatarea unui motiv absolut de refuz, camera de recurs ar fi aplicat criterii de apreciere care pot să aducă atingere protecției mărcilor naționale de certificare.

72 Prin urmare, a cincea critică trebuie respinsă.

73 Din toate considerațiile care precedă rezultă că argumentația reclamantei privind încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie să fie respinsă ca nefondată.

74 În ceea ce privește chestiunea încălcării articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie amintit că, după cum reiese din articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, este suficient ca unul dintre motivele absolute de refuz să își găsească aplicarea pentru ca semnul în litigiu să nu poată fi înregistrat ca marcă comunitară (a se vedea Hotărârea WEISSE SEITEN, punctul 16 de mai sus, EU:T:2006:87, punctul 110 și jurisprudența citată).

75 În consecință, întrucât examinarea argumentației reclamantei privind încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 a arătat că în mod întemeiat a concluzionat camera de recurs că mărcile solicitate erau descriptive în ceea ce privește produsele vizate și că acest unic motiv era suficient pentru a justifica refuzul înregistrării mărcilor solicitate, nu este necesar, în orice caz, să se examineze chestiunea încălcării articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, în privința căreia, mai mult, reclamanta nu prezintă niciun argument concret.

76 Având în vedere considerațiile care precedă, acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

77 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de OAPI, conform concluziilor acestuia.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Republica Cipru suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

Prek Labucka Kreuschitz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 7 octombrie 2015.

Semnături